

РЕШЕНИЕ

№ 853

гр. София, 15.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11128** по описа за **2020** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за защита на потребителите /КЗП/ чрез процесуален представител адвокат А. К. против решение № 193033 от 08.09.2020 г., постановено по административно наказателно дело № 837/2020 г. по описа на Софийски районен съд, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № К – 0049537 от 20.05.2019 г., издадено от директора на регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към главна дирекция „Контрол на пазара“ при КЗП, упълномощен съгласно заповед № 891 от 12.10.2016 г. на председателя на КЗП, с което на [фирма] са наложени имуществени санкции, както следва- 500 лева за нарушение на чл. 82, ал. 1, пр. 2 от Закона за туризма /ЗТ/; 500 лева за нарушение на 82, ал. 1, пр. 3 от ЗТ; 500 лева за нарушение на чл. 84, ал. 1 от ЗТ. В касационната жалба се твърди, че решението на районния съд е постановено в нарушение на закона.

Касаторът – КЗП, редовно призована, не се представлява. В молба от процесуалният представител на КЗП адв. А. К., в която се сочи, че последната е възпрепятствана да се яви, се моли са отменяне на оспорваното решение и потвърждаване изцяло на процесното НП.

Ответникът – [фирма], редовно призована, не се представлява. Постъпил е отговор

на жалбата, в която се сочи, че същата е неоснователна. Постъпили са и писмени бележки от ответника, в които се излагат допълнителни аргументи за неоснователността на жалбата.

За Софийска градска прокуратура – редовно призована, се явява прокурор К.. Той сочи, че жалбата следва да се уважи, решението на районния съд – да се отмени, а НП да се потвърди в цялост.

Касационната жалба, подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, е процесуално допустима.

Разгледана по същество, в пределите на касационната проверка по чл. 218 от АПК, Административен съд – София, XXIII касационен състав, намира за неоснователна по следните съображения: Софийски районен съд, с решение № 193033 от 08.09.2020 г., постановено по административно наказателно дело № 837/2020 г. по описа на съда, е отменил НП / № К – 0049537 от 20.05.2019 г., издадено от директора на регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към главна дирекция „Контрол на пазара“ при КЗП, упълномощен съгласно заповед № 891 от 12.10.2016 г. на председателя на КЗП, с което на [фирма] са наложени имуществени санкции, както следва- 500 лева за нарушение на чл. 82, ал. 1, пр. 2 от Закона за туризма /ЗТ/; 500 лева за нарушение на 82, ал. 1, пр. 3 от ЗТ; 500 лева за нарушение на чл. 84, ал. 1 от ЗТ. За да постанови оспореното решение, районният съд е приел за установено, че административнонаказателната отговорност на ответника е ангажирана незаконосъобразно – в нарушение на изискванията на чл. 40, ал. 2 от Закона за административните нарушения и наказания, което съдът е възприел като съществено процесуално нарушение и в този смисъл достатъчно основание за отмяната на процесното НП.

Основните възражения на касатора са, че съдът неправилно е приел, че е налице съществено процесуално нарушение и неправилно е отменил процесното НП на това основание.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно. Правилно е констатирал районният съд, че процесните АУАН и НП са издадени от компетентен орган, в законоустановените срокове, че не липсва описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено, както и че санкционната норма е приложена правилно. Правилен е изводът на районния съд, че контролният орган е съставил акт за установяване на административно нарушение № К – 0049537 в отсъствието на представител на ответника, като с това е нарушил императивната норма на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. Последната изисква изрична и конкретна покана към нарушителя и едва при наличието на надлежно връчена такава покана, ако нарушителят не се яви в определения ден и час, съставянето на акта в негово отсъствие ще попадне в хипотезата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. Тези действия са пряко свързани с осъществяване на правото на защита. Защитата се осъществява в пълен обем в две фази – при осъществяване правото на подаване на писмено възражение в 3-дневния срок по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН и при реализация на правото на оспорване на НП. Смисълът е АУАН да се съставя в присъствието на нарушителя, а в негово отсъствие само ако е известен, но не може да се намери или след покана не се яви за съставяне на акта. В тази връзка съдът правилно е констатирал, че разпоредбата на

чл. 40, ал. 2 от ЗАНН е приложена, без да са налице законовите предпоставки за това. Видно от приложените към административната преписка писмени доказателства такава покана е била изпратена, но контролният орган, без да се убеди, че тя е надлежно връчена, е издал АУАН № К – 0049537, като освен това, съдът е изискал от административнонаказващия орган да бъде представено доказателство за връчване на процесната покана, но от отговора му е станало ясно, че не разполага с такава.

Целта на съставянето на акта в присъствие на нарушителя, актосъставителя и свидетели, тоест при участието на посочените в чл. 40, ал. 1 от ЗАНН лица както при съставянето му, така и при подписването му, гарантира правото на защита на нарушителя. Така нарушителят непосредствено възприема действията на актосъставителя и посочените свидетели, включително дали същите действително са присъствали при съставянето му, от една страна, и верността на посочените в акта обстоятелства, от друга страна. Съставянето на акта в отсъствие на нарушителя извън хипотезите на чл. 40, ал. 2 ЗАНН води до нарушаване правото на защита в пълен обем. Неслучайно законодателят е регламентирал императивното изискване в ал. 1 от чл. 40, а в ал. 2 на същия член е установил изключението, което е строго определено. Като Липсата на връчване на подобна покана към момента на съставяне на АУАН води до незаконосъобразност, тъй като по този начин нарушителя не е уведомен за започнала административнонаказателна процедура спрямо него. Така изготвеният АУАН е незаконосъобразен и опорочава процедурата по съставянето му. При така констатираното неспазване на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН се извежда изводът за съществено нарушение на административнонаказателната процедура и то още при нейното начало, което само на това основание обосновава отмяна на НП, без да се разглежда същото по същество.

Освен изложеното следва да се приеме за релевантно в конкретния спор и посоченото в отговора на жалбата, а именно че мястото на извършване на нарушението нито в АУАН, нито в НП е описано конкретно. Както е видно от разпоредбите на чл. 42, ал. 1, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН задължителен реквизит от съдържанието на АУАН и на НП е мястото на извършване на съответното административно нарушение. В процесните АУАН и НП липсва посочване на конкретно място, на което се твърди, че е извършено нарушението, което да е описано по ясен, разбираем и точен начин. Като място на нарушението е посочен само [населено място], без да се посочи някакъв друг идентификационен белег, чрез който да се прецизира къде точно в този град е осъществено деянието. Обичайно описание на място следва да съдържа, когато е в границите на населеното място – обозначение на самото населено място, име на улица, номер от същата, квартали и др., а когато е извън населено място – поне означение на населените места, между които е извършено нарушението, с оглед индивидуализацията на пътя по разбираем начин, общоизвестен обект, пътно съоръжение на конкретен път и др.

В случая мястото на извършване на нарушението изобщо не е индивидуализирано по ясен и точен начин, а това е от съществено значение, както с оглед правото на защита на наказаното лице, така и с оглед преценката на съда извършено ли е нарушението и обстоятелствата, при които е извършено.

Не са основателни възраженията на ответника относно липсата на компетентност на органа, издал процесното НП, нито възраженията относно нарушението на

изискването на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН АУАН да се състави в присъствието на двама свидетели.

С оглед изложеното, като е отменил издаденото НП, районният съд е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да се остави в сила. Не се установиха касационни основания за неговата отмяна.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд – София, XXIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 193033 от 08.09.2020 г., постановено по административно наказателно дело № 837/2020 г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.